

KRISTEN UNGBDOM

Nr. 6

1949

Hva er MRA?

14-01-019

— bevegelsen som griper mer og mer om seg i den moderne verden • Reisebrev fra Harry Blomberg • Raseproblemer i Sør-Afrika — stor bildereportasje • 1949-ungdommens dagligspråk • Wilh. Dietrichson — mannen med stråhatten.

PRIS

40

ØRE

Noen revolusjoner

Verdens historie er uendelig rik og nyansert. Som noen av toppunktene står geniene som har skapt veldige revolusjoner til det gode eller til det onde — i menneskelivet og mennesketanken, genier som Kopernikus, Darwin, Marx, Nietzsche, Freud og mange andre.

Astronomen titter i sin stjernekikkert:

— Vi er ikke sentret i universet. Jorden er et støvknagg. Universet er uendelig, og myriader av himmellegemer styres etter vise lover.

Hans disipler:

— Vi har gjennomskuet mekanismen. Vi vet alt.

Massen:

— Gud er humbug. Bort med Gud!

Naturforskeren ser opp fra sine notater:

— Vi er ledd i utviklingen. Utviklingen går lovmessig, brutalt, uavlatelig.

Hans disipler:

— Mennesket er det høyeste dyr — men er dyr!

Massen:

— Gud er hjernespinn. Vekk med Gud!

Historikeren legger vekk pipen og blar i bindsterke verker:

— Menneskehetens historie bestemmes av økonomiske lover.

Hans disipler:

— Vi kan bestemme hvordan det vil gå. Organiser! Til kamp!

Massen:

— Gud er vår fiende. Bort med ham!

Den overspente filosof skuer ned i dalen:

— Elendige krapyl! Ikke verdig til annet enn å trækkes på av det store menneske. Overmennesket!

Hans disipler:

— Vi er herrefolket! Vi skal herske.

Massen:

— Vi tilber deg, o Fører! Det er ingen annen gud enn deg.

Legen ser tenksomt etter den siste pasienten:

— Driften styrer mennesket. Driftens hemning ødelegger det.

Hans disipler:

— Driften er alt. Driften er hellig.

Massen:

— Bort med Gud, som fornekter lysten! Driften er vår gud.

Tidemand: «Haugianere». — Haugianerne var revolusjonære på mer enn én måte i sin tid.

Vi revolusjonære

Menneskeheten har opplevd mange revolusjoner. Voldsomme omveltninger med tronstyrtning, mord og fengsling har farget historiens sider blodrøde.

Men historien eier ikke bare blodige revolusjoner. De er kanskje ikke engang de mest betydningsfulle. De mer stillferdige omveltninger, de som er skapt i et studiekammer, i et laboratorium, i en liten krets av venner, og som siden langsomt har bredt seg som ringer i vannet, de har fått langt mer vidtrekkende følger enn selve den franske revolusjon.

Vi kan tenke på de flittige, geniale og modige forskere som åpnet universet for menneskenes utsyn. Eller på den stuelærde skaper av den materialistiske historieoppfatning, Marx, og på alle de konkrete spor hans studier har etterlatt seg i dagens samfunn. Eller på den stormannsgale filosof Nietzsche som skapte idématerialiet for en hel stormannsgal nasjon. Eller på wienerelegen Freud som viste en allfarvei inn i menneskets indre og som har gitt mindre geniale etterfølgere påskudd til å agitere for hemningsløst liv.

Kristendommen er også revolusjon. Hvor betydningsfull den ansees for å være, kan vi for eksempel slutte av det faktum at vi fremdeles regner vår tidsregning fra Kristi fødsel.

Det er en anerkjent oppfatning at kristendommen var en revolusjon. Men det er også mange som påstår at kristendommen ikke er revolusjonær, at den har utspilt sin egentlige rolle og at vår tids

kirker bare er svake etterdønninger fra en svunnen tid.

Men vi tror at Kristus ikke bare skapte vår histories største revolusjon, men at han stadig skaper revolusjon, uten stans, på nytt og på nytt. At den overlever alle andre revolusjonsskaper og alle forsøk på å knuse den.

Hvordan tør vi kristne kalle oss selv «Vi revolusjonære»? Alle andre revolusjonære kaller jo kirken reaksjonær, bakstrevsk, fremskrittsfiendtlig, og de bekjemper den så godt de kan. De ser i kirken sin viktigste fiende og den største hindring for sine revolusjonære ideer. Og er det i det hele tatt mulig at en revolusjon fremdeles kan leve like sterkt og friskt etter to tusen års forløp?

Vi tør kalle kristendommen evig revolusjonær fordi den angriper selve sentret i mennesket. Og fordi den appellerer ikke bare til deler av mennesket, men til det hele. Fordi den stiller krav om hel hengivelse og fullstendig innsats og stadig peker på fiender som må bekjempes.

Hver ny generasjon opplever kristendommen som revolusjon. Ikke engang for middelalderens kristne var miljøet så kristnet at de kunne slappe av. Gjorde de det, var de ikke revolusjonære lenger — og ikke riktig kristne.

Men hva med beskyldningene mot oss kristne for å tilhøre den mest antirevolusjonære gruppe mennesker som finnes?

Vi må innrømme at kirken gjennom tidene ofte har stilt seg soli-

darisk med reaksjonære krefter, og at den har kjempet innbitt for livsformer som ikke har hatt livets rett.

Vi må også innrømme at mange som bærer kristennavnet, er så fredelige, ufarlige, så livende redde for å vekke oppsikt, i den grad på defensiven at det virker paradisk å kalle dem revolusjonære.

Hvordan skal vi da forsvare vår påstand?

Først må vi si den selvfølgelig ting at ikke alle som handler i Kristi navn handler i Kristi ånd. Kirken har vært misbrukt til verdslige formål. Og mange kristne har vært så konservative av naturell at de ikke tør annet enn støtte seg til reaksjonære bevegelser. Og som i god tro kan ha skadet Kristi sak.

Men kristendommen virker revolusjonerende — på tross av misbruk og fordom. Og de sanne troende — hvor fredelige de enn kan ta seg ut — de støtter den revolusjonerende kristendom, den som uavlatelig omformer samfunnet fordi den omformer mennesket. Når oppsiktsvekkende revolusjonære ideer er umoderne eller selvfølgelig, er fremdeles kristendommen full av ild, ny og frisk som for to tusen år siden.

Vi kan faktisk si at kristendommen aldri har vært så revolusjonær som nå. I dag er det radikalt å tro på Gud og på åndens kraft. Det er radikalt å være moralsk. Det er revolusjonært å eie håp om et liv etter dette og forkynne det.

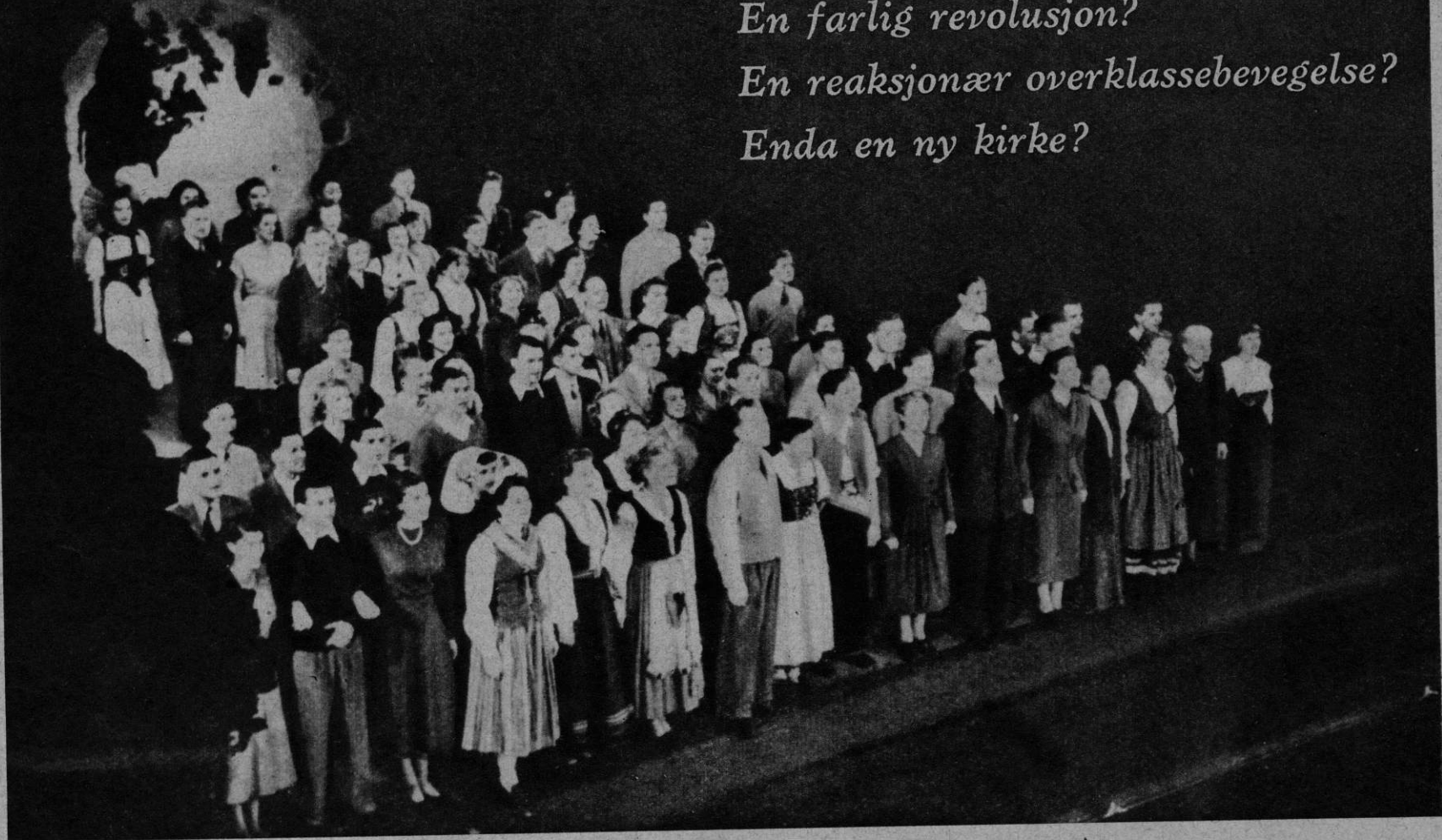
Men vi bekjenner med sorg: Vi er ikke revolusjonære nok. Gr.

Hva er MRA?

En farlig revolusjon?

En reaksjonær overklassebevegelse?

Enda en ny kirke?

Den unge Herbert Allen fra Seattle begynner:

— Jeg var fast gjest i danse-lokalene, for jeg spilte i et jazz-band. Det var få fester hvor jeg manglet, derimot manglet jeg ofte hjemme. Jeg syntes det var kjedelig å være hjemme, det ble et sted hvor jeg spiste og sov. Så hørte jeg om et nytt skuespill som skulle oppføres i byen. Jeg gikk på det. Det var et MRA-opptrin, og jeg oppdaget at det løftet meg opp istedenfor å trekke meg ned. Jeg ble så grepet av disse folkene at jeg bestemte meg for å snu om. En kamerat som var i marinen ble med i MRA-gjengen, og jeg slo følge. Det fikk revolusjonerende følger for meg.

Det førte i første omgang til at jeg ba om forlatelse hjemme. Så måtte jeg gå til en kamerat jeg hatet fordi han hadde tatt fra meg kjæresten min, og be ham om tilgivelse for at jeg hadde hatet ham. Resultatet var at han også ble «changed».

Jeg ville være aktivt med i bevegelsen og meldte meg til orkestret og trodde jeg minst ville bli dirigent, jeg som var en så glimrende musiker! Men det jeg fikk lov å spille var triangel. Det var det minste instrumentet i hele orkestret, men det var en fin start for meg.

Den neste er en ung pike, Candy Crary fra California som brøt av sine studier ved college for å reise rundt med «Den gode vei», en

MRA er en forpliktende livsform, sier unge, entusiastiske mennesker fra mange land

Vi har bestemt oss for å få litt greie på bevegelsen som skjuler seg bak de mystiske bokstavene MRA. Og hvorfor gå omveien om andre? Nei, vi trer inn i flokken av unge MRA-folk og spør dem like ut:

— Hva er MRA?

Og svaret er typisk. Det består nemlig i at de begynner å fortelle om seg selv. Og det er et svar som er overbevisende nok.

dramatisk framstilling av MRA's budskap:

— Vi er tre søstre og alle har vi fått en ny livsoppgave i MRA. Før var det annerledes. Vi var misunnelige og sjalu på hverandre, vi trettet alltid ved middagsbordet og gjorde livet surt for hverandre. Men det forhindret ikke at vi klagde på de politiske ledere som kjeklet og ikke kunne skape fred i verden. Jeg tenkte ikke på at det var akkurat likedan hjemme ved middagsbordet.

Muren mellom oss ble brutt ned. Vi begynte å være ærlige og lærte å samarbeide.

Van Wishard, Los Angeles, av hollandsk opprinnelse:

— Jeg var med i en vill gjeng i Los Angeles. Jeg var trett av det, og ville gjerne finne noe annet. Jeg visste bare ikke hvordan. Da jeg så «The Good Road» forsto jeg at dette var noe for meg. Sammen med noen kamerater,

skrev jeg et kort skuespill som vi kalte «Drugstore Revolution» og dro på turné med det.

I skuespillet prøvde vi å skildre en typisk amerikansk gjeng, og alle de problemer som finnes opphopet der. De unge i gjengen har hvert sitt de forsøker å glemme: skilsmisse i hjemmet, tretter, utroskap, fattigdom, sykdom, konflikter av tusen slag. Overalt hvor vi kom, sa de som så skuespillet: Dette er akkurat som hjemme hos oss. Hvordan kan vi bli forandret?

Vi opplevde mange forunderlige resultater. For eks.: Noen guttebander har det som sport å sette palmene langs veiene i California i brann. Det er sant å si et praktfullt syn å se dem i lys lue! Noen av disse brannstifterne så skuespillet, og det ble innledningen til en total omvendelse for dem. De gikk til sjefen for brannkorpset i byen og ba ham om tilgivelse, og sa at de var villig til

å bygge opp igjen det de hadde ødelagt. Brannsjefen var så overvældet av dette at han tilbød dem å bli med i brannkorpset som virkelige brannmenn!

Unge mennesker har et vell av energi de må bruke. Og finner de ikke noe positivt å bruke den på, tar de imot enhver anledning som faller i deres vei.

Ingrid Ydén, Nyköping i Sverige, var journalist i det kjente svenske kvinneblad Idun.

— Jeg kom til MRA-sentret Caux i 1947 for å skrive en reportasje for mitt blad. Men det som skulle vært et reportasjebe-søk, ble en revolusjon i mitt liv. Inntil da hadde mitt mål vært å gjøre karriere og oppleve så mye som mulig. Men nå begynte det å demre for meg at det var viktigere ting i livet enn karriere og spenning. Jeg ble klar over idékrigen som ikke bare pågår i verden, men også i hvert menneskehjerte. Slik som jeg er, slik er mitt land, tenkte jeg. En rask multiplikasjon sa meg at seks millioner Ingrid Ydén neppe ville skape noe godt Sverige!

Foran de fire absolutter følte jeg meg knust. Tenk bare på hva «absolutt ærlighet» vil si for en journalist! Første gang jeg satte meg ned og lyttet til Gud, ble jeg minnet om tre ting: Jeg skulle slutte å røke. Jeg måtte gjøre opp med min mor. Jeg skulle få orden på visse journalistaffærer som ikke riktig var som de skulle være.

Jeg ble invitert med «The Good Road» til Amerika, og siden har jeg deltatt i dette arbeidet i forskjellige land.

Ritva Ristolainen, Helsinki, Finnland, også journalist, var i Caux samtidig med Ingrid, og de var ikke så fine venner den gang fordi de var kolleger og konkurrerte om hvem som var flinkest:

— Jeg vil gjerne fortelle litt fra Tyskland. Der har jeg oppdaget hva kristendom har å si for menneskene. Det var en opplevelse å se hvordan ungdom i tusenvis strømmet til for å se «The Good Road». Alle forsto handlingen i det og budskapet det brakte, selv om det ble spilt på engelsk.

En personlig opplevelse vil jeg gjerne fortelle om. I en tysk by var jeg sammen med studenter fra åtte forskjellige kirkesamfunn. Vi satt stille og lyttet til hva Gud hadde å si oss. Alle fikk nye tanker om fellesskap. En katolsk pike fortalte at det for første gang gikk opp for henne at hun kunne samarbeide med protestanter. Andre bestemte seg for å gjøre opp i skolen, hjemmet osv.

Peter Farr fra New Jersey førte for han traff MRA et liv som ikke er ualminnelig i dag:

— Jeg var glad i festing med drikk og piker. Men da jeg møtte MRA-gjengen, ble mine tankebaner snudd opp ned. Jeg kom til at jeg ikke kunne tjene mitt länd ved det livet jeg levde. Da jeg sluttet å drikke, kunne jeg i stedet bruke mine penger til noe nyttig. Og da jeg sluttet å bruke kvinner til min egen fornøyelse, bidro jeg til å øke respekten for mennesket.

Jeg tror at bare en gudinspirert ideologi kan riste unge mennesker ut av kretsen om seg selv. Tenk om myndighetene som bevilger en femtepart av budsjettet til opprustning kunne bevilge det samme beløpet til moralsk opprustning i stedet!

Stud. med. Åge Andersen, Norge, skulle egentlig opp til 2. avdeling, men istedet reiser han avgårde, han også. Men først vil han gjerne fortelle K. U. om hva MRA har betydd i hans liv:

— Det betydde først og fremst ærlighet. Hjemme og i mine studier. Jeg fikk simpelthen orden på mitt liv. Jeg begynte å spørre meg selv hva jeg personlig praktisk kunne gjøre med mine evner, i stedet for bare å prate. Jeg vil bruke mitt liv til å gi dette svaret, enten det blir som lege eller hva det nå måtte bli. Jeg er fullstendig trygg, og stoler på Guds ledelse. De absolutte kravene har brakt meg til å erfare hva Kristus gjorde for meg.

Inge Mansaaker, stud. teol., er en annen av de unge norske MRA-folkene som nå drar ut med «The Good Road»:

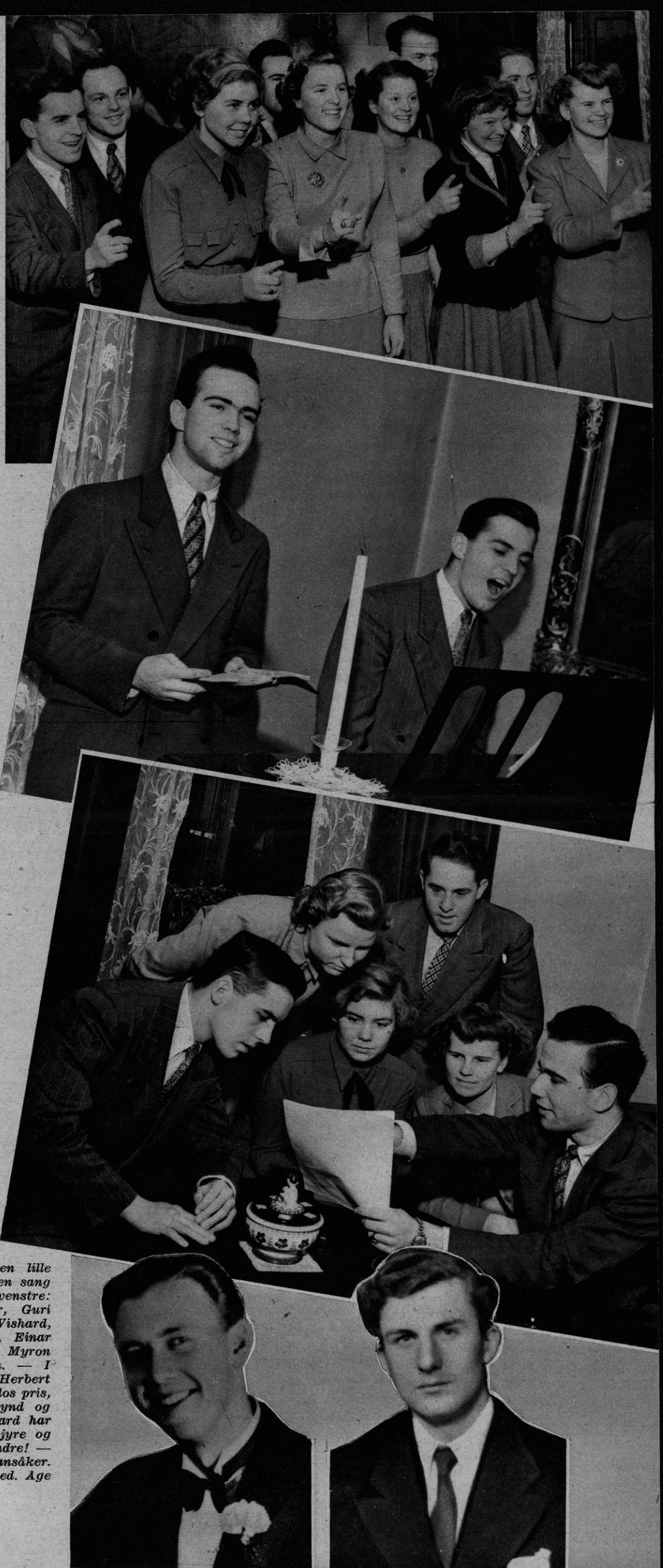
— Da jeg først møtte MRA,

protesterte jeg. Jeg hevdet at den kristendom jeg var blitt opplært i var nok for meg, og Gud skulle gjøre meg til et godt, kristent menneske. Jeg prøvde å bortforklare de fire absolutter. Da jeg kom til Caux, ble jeg plutselig konfrontert med en livsform som sto for meg som høyeste form for kristent liv. Jeg prøvde mitt liv på de fire absolutter, og så hvor jeg sto. Det endte med et fullstendig oppgjør, så langt jeg kunne ta det på det tidspunkt. Det var altså først en rent moralsk affære for meg, men det førte meg nærmere Kristus enn jeg noen gang hadde vært, og jeg fikk en dyp opplevelse av Kristi kors. Jeg fikk sjokk etter sjokk, etter som jeg oppdaget at kristendommen er en forpliktende livsform.

Ledelse er ikke det samme som offer. Da kunne jeg jo like godt blitt kommunist. For meg er MRA et budskap om verden under Guds ledelse. Jeg mener at MRA har tatt opp noe av det som kirken burde ha gjort i dag, uten at bevegelsen betrakter seg som noen kirke. Da jeg møtte MRA-folkene, trodde jeg først at jeg var kommet til et swingband! Siden måtte jeg innrømme at så mye virkelig avgjort kristendom hadde jeg aldri møtt.

MRA betyr Moral Re-Armament = Moralsk opprustning. De unge MRA-folks personlige vitnesbyrd viste tydelig nok at deres møte med bevegelsen hadde resultert i en radikal moralsk opprustning i deres eget liv. Men det som gjør det til en bevegelse, er at de ikke blir sittende og fryde seg over sin egen forvandling, men slutter seg til et felttog. De går til angrep på verden, den syke verden, fordi de føler seg kalt til å redde

Øverst: «Come along!» Den lille MRA-gruppen lar oss høre en sang fra «Den gode vei». Fra venstre: Herbert Allen, Peter Farr, Guri Wangensten-Berge, Van Wishard, Candy Grary, Lillian Lund, Einar Engebretsen, Ingrid Ydén, Myron Yagel og Ritva Ristolainen. — I midten: Van Wishard og Herbert Allen har lagt en sang til Oslos pris, og denne synger de med fynd og klem. — Nederst Van Wishard har funnet noe viktig i en brosjyre og deler det selvsagt med de andre! — Til høyre: Stud. teol. Inge Mansaaker. — Lengst til høyre: Stud. med. Åge Andersen.

132 smil fra mange land. Disse unge er glade fordi de har funnet «den gode vei» og i fellesskap får arbeide for den beste sak.

den. Intet mindre. De er ikke redd for de store vyer. For de føler seg ledet av den Hellige Ånd til å gå ut.

Ordet *ledet* kommer igjen og igjen mens vi sitter sammen med denne unge, entusiastiske, smilende flokk unge mennesker. Og de virker så fast og hellig overbevist om at det er Guds ledelse som har skapt bevegelsen, at vi føler oss nesten flauene når vi stiller dem våre skeptiske og kritiske spørsmål. Men vi gjør det. Og de svarer, saklig, scenevant. De er blitt bombardert før. Og de har gjennomlevd svarene.

Bevegelsen.

— Hva er MRA?

Fra flere kanter kommer først svaret på hva MRA *ikke* er:

— Det er ikke noen organisasjon, ikke noen kirke.

— Vi kan kalle det en ideologi, sier Einar. — En forpliktende livsform.

— Hva vil dere? Og hva gjør dere?

— Det vi blir ledet til, svarer Aage Rygh. Nikkene fra de andre tyder på enstemmighet.

— Og hva er dere så blitt ledet til å gjøre?

Det var visst et dumt spørsmål. For svarene måtte bli tusentallig. Men vi huker oss fast i ett svar: «The Good Road». Det er en slags dramatisk framstilling av det kristne budskap med et par hundre deltakere som synger, spiller og fører opp et optrin. Navnet «Den gode vei» viser klart nok tendensen, og det er blitt opp-

ført i mange land med helt forbløffende resultater, ikke minst i Tyskland.

— Grunnen forberedes ved å knytte kontakter på stedet før hele gjengen kommer, forteller Inge, som forøvrig ennå ikke selv har deltatt i «The Good Road». — Ledende personligheter fra administrasjon, næringsliv og fagbevegelse innbys, og folk strømmer til overalt. En del blir gjerne ledet til å bli igjen på stedet etterpå og virke.

— Og så har dere jo det berømte Caux?

— Ja, der har politikere, arbeidere, arbeidsgivere, journalister, alle slags folk fra mange nasjoner mottatt impulser. Jeg må også nevne Peter Howards bok «Ideer på marsj», som har kom-

met ut i hundretusener hele verden over. Skuespillet «Den glemte faktor» har gått over en stor del av verden og har ikke bare ført til øket kullproduksjon i England!

MRA-folkene forteller stadig om de personlige samtaler. De betyr ikke minst i bevegelsen. På sine reiser bor de privat, og det er ikke tvil om at denne kontakten kanskje er den mest verdifulle. De kommer i berøring med alle slags folk.

— Jeg har bodd hos fabrikkarbeidere, journalister, kontorfolk, filmstjerner og direktører, forteller Ingrid. — Overalt har jeg møtt en kolossal hunger etter noe å leve på.

En kristen bevegelse?

De unge, blide menneskene som sitter i ring slår ikke om seg med skriftsteder. I hvert fall er de oversatt til et moderne språk. Det er så uvant at vi må spørre om forholdet til kirken, til den organiserte kristendom.

Ritva svarer først:

— For meg var MRA veien til kirken. Og jeg tror bevegelsen kan skape virkelig forståelse mellom de forskjellige kirkesamfunn.

Myron faller inn:

— Før var kristendommen noe jeg bare behøvde om søndagen. Da gikk jeg i kirken når jeg var hjemme. Var jeg bortreist, skulket jeg. For jeg hadde det bestemte inntrykket at de kristne hadde det mye kjedeligere enn de verdslige. Og slik var det virkelig ofte også. Kristendommen taltalte meg ikke, den kalte ikke på mine krefter, min energi. Nå er det fullstendig annerledes.

Herbert slutter seg til:

— Jeg forsto aldri det som ble sagt i kirken før jeg møtte MRA-gjengen. Nå forstår jeg, og nå føler jeg meg hjemme i kirken.

Og Peter:

— Jeg føler det slik at vi er kirken i aksjon.

Det var jo overbevisende argumenter. Men vi er ikke fornøyd ennå:

— Dere bruker et annet språk enn vi er vant til å høre fra prekestolen. Er dere som andre kristne? Leser dere bibelen? Ber dere?

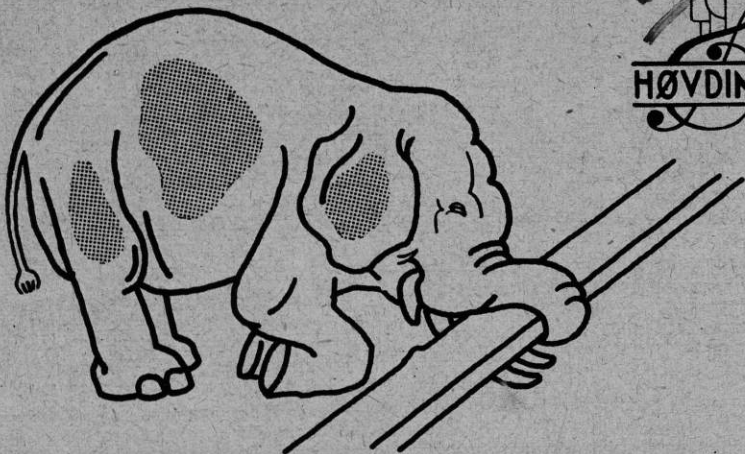
Det spørsmålet var visst for dumt. De ser forbauset på oss. Selvfølgelig leser de bibelen. Selvfølgelig ber de. Hvordan skulle de ellers kunne bli ledet? De har opplevd Guds kraft og Guds ledelse i sitt liv, og fellesskapet.

— Vi hører stadig uttrykket «Ånden fra Caux». Hvorfor sier dere ikke heller «Ånden fra himmelen»?

— Selvfølgelig kunne vi like godt si «Ånden fra himmelen», sier Candy. — Men de som har vært i Caux, kan ikke unngå å knytte spesielle tanker til dette stedet. Det er jo ganske naturlig.

Og Inge sa noe som visst vil fjerne en hel del av skepsisen:

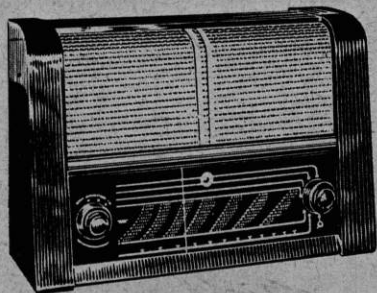
Forts. side 22.

GREIT MED EN ELEFANT

sånn av og til. Men slå det allikevel fra Dem og kjøp noe De kan ha hygge av: En god radio.

Saga

Super med 6 rør inkl. likeretter og trolloøye.

Pris kr. 565.—

SALVE STAUBO ^{1/2}s — RADIOFABRIKK — OSLO

K.A.-SKOLEN

Brevskolen med den største og allsidigste fagkrets i Norge.

Realskole og gymnas.	Engelsk Spansk.
Fullst. og enkelte kurser, hjelpekurser i alle fag.	For begynnere og viderekomne.
Universitetskurser.	Teknisk skole.
Filosofi, latin til forb. prøver.	Landbruks-skole.
Handelsskole.	Litteratur og kunst.
Alle handelsfag. Fullst. og enkelte kurser. Handelsbrevkurs.	Forfatterkurs Journalistkurs Musikk-kurser Tegnekurser Malerkurser Taleteknikk
NB. Industriebokføring — assuranserevisjon.	Spesialfag.
Språkskole.	Sunnhetspleie Sykepleie Barnepleie
Norsk Fransk Tysk Latin	Navigasjonskurser.

Fullstendig plan med oppgave over 237 forskjellige kurser fås ved innsendelse av denne kupong med 25 øre til porto, til

Korrespondanse Akademiet

Øvre Vollgt. 7, Oslo

Navn: .....

Adresse: .....

K.U. 6-49

Tegnet av en ABC-elev.

Lær å tegne De også!

Gjennom et korrespondanse-kursus i tegning etter ABC-metoden utvikler De Dem på forbløffende kort tid til å bli en god tegner. Hvordan det skjer, får De greit og utførlig forklart i vår store verdifulle brosjyre om ABC-metoden for tegning.

Fyll ut kupongen idag

og send den med 25 øre i frimerker til porto, så får De straks brosjyren som gir Dem fullt innblikk i metoden, oversikt over kurssets 12 store leksjoner og forklaring på hvordan undervisningen foregår. De får der bl. a. se ca. 100 elevtegninger.

Utfyll og post denne kupongen i dag.

A.B.C.-skolen for tegning

Kongensgt. 31, Oslo - Telef. 412529

(I samarbeid med École A.B.C. de Dessin Paris)

Jeg tør be Dem sende meg — gratis og uten noen forpliktelse for meg — Deres illustrerte brosjyre om

ABC-metoden for tegning.

Jeg vedlegger 25 øre i frimerker til porto.

Herr }
Fru }
Frk. }

Adr

Skriv tydelig!

K.U. nr. 6 49

Hva er MRA?

Fort. fra side 6.

— Kristendommen må forkynnes på nye måter for nye mennesker.

Overklassebevegelse?

— Mange har inntrykk av at MRA er en eksklusiv bevegelse, nærmest overklassepreget?

Einar griper ordet: — I de siste årene i Caux har arbeidere og fagforeningsledere spilt en fremtredende rolle. I MRA arbeider folk fra alle klasser sammen som en enhet. Jeg har sett det som min spesielle oppgave å arbeide med fagforeningsbevegelsen, og har sett hvordan MRA kan gi svaret også her. Vi søker å komme i kontakt med arbeidernes tillitsmenn og søker å vise dem MRA's løsning på problemene. Jeg tror at slagkraften i bevegelsen skyldes at vi ikke bare har et kristent innhold, men også faglig kjennskap, at vi søker å leve med i alle grupper problemer.

— Er ikke murene mellom arbeid og arbeidsgiver så høye at de er uoverstigelig?

— Vi har gang på gang opplevd at arbeider og arbeidsher finner hverandre og gjensidig innrømmer sin skyld og ser sitt ansvar på nytt. Når vi kan gi svar på personlige problemer, fører det ofte til at ledere får se de sosiale ideer formet i større visjoner.

— Mange mistenker MRA for å være ensidig vestlig orientert i politisk henseende?

— Det er naturlig at det blir motsetningsforhold mellom en materialistisk livsoppfatning og MRA. Men vi kan ikke trekke noen skillelinje mellom øst og vest. Og vi har opplevd at ledende kommunister etter å ha sett «Den gode vei» har uttalt: — Dette er en større revolusjon enn den vi arbeider for!

Et indiskret spørsmål.

Det lyser energi og smil ut av de unge ansiktene. Hvem har forresten noen gang opplevd å se et fotografi av en flokk unge MRA-folk uten store smil? Vi måtte faktisk be gruppen være alvorlig da vi tok et av bildene hvor vi syntes det passet med alvor, men det var tydeligvis ikke lett å legge bånd på smilemuskulene. Men det er et spørsmål som vi er indiskrete nok til å stille:

— Hvordan kan en slik flokk ungdom av begge kjønn reise rundt i verden uten at det fører til utskielser?

Spørsmålet har de visst fått for, ser det ut til, som alle de andre spørsmålene vi stiller. Og de blir slett ikke fornærmet.

— Det viser nettopp gehalten i bevegelsen, sier Age. — På dette punktet er MRA en revolusjon.

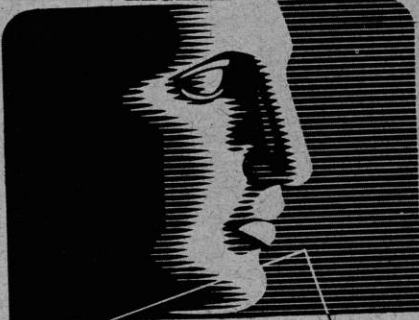
— Det at vi deler alt med våre nærmeste kamerater og snakker ut om alle ting har mye å si, mener Inge. — Noe av det som grep meg sterkest da jeg møtte MRA-gjengen var nettopp renheten. Den var faktisk til å ta og føle på.

Skal vi karakterisere de unge MRA-folk med ett ord, så må det visst bli «inspirerende». En kan ikke komme i berøring med dem uten å bli i hvert fall litt smittet. En kan mene om dem hva en vil. Det er blitt sagt om dem at de spenner buen for høyt, at deres teologi er mistenkelig grunn, at de er lyseblå optimister, at de er eventyrere — det kan en si når en har dem på lang avstand. Kommer en dem nærmere, kan en ikke unngå å tenke: De har noe som de fleste mangler.

Og Aages ord kan også være verd å tenke litt på:

— Vi trenger en slik trenet gruppe kristne under marsj i verden, rede til å komme der det trengs på kort varsel.

LEGEMIDLER

Ren og mild

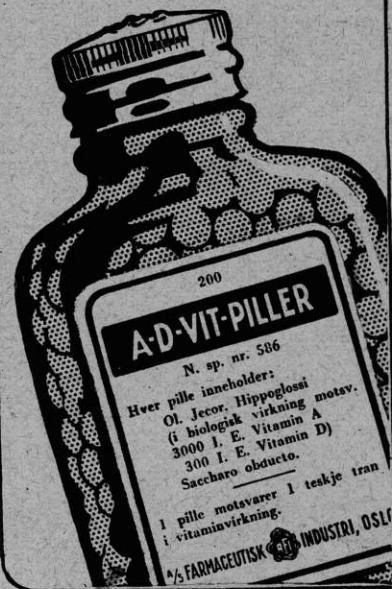
I dag som for 2000 år siden er renslighet selve grunnlaget for all kropps- og skjønnhetspleie. Men til særlig sart og fin hud — eller syk hud — kreves ekstra omhu ved valg av såpe.

Dermocura er ren og mild og irriterer ikke den sarte hud, men motarbeider rødhet og ruhet. — Dermocura, innregistrert pharm. spesialpreparat nr. 1220, fås på alle apotek.

I DEN MØRKE ÅRSTID A-D-VIT PILLER

er velsmakende piller som inneholder naturlige vitaminer. En pille tilsvarer 1 teskje tran i vitaminverdi.

A/S Pharmaceutisk Industri, Oslo